

Van Hoof Advies uv

Im Heidfeld 24, 47574 Goch

Correspondentie: Postbus 41
6590 AA Gennepe

e-mail: mailvanhoofadvies@gmail.com
IBAN: DE02320613844801763010

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA Den Haag

Uw kenmerk: 202305192/1/R2
Mijn kenmerk: Bm006
Betreft: motivering hoger beroep

Kessel, 7 september 2023

Hoogedelgestrenge Dames, Heren,

Namens de Milieuvereniging Land van Cuijk, Beersweg 10, 5451 NS Mill (verder te noemen: de vereniging) verzocht ik aan het college van Burgemeester en Wethouders van de toenmalige gemeente Boxmeer (thans gemeente Land van Cuijk) om de vigerende omgevingsvergunning (activiteit milieu dan wel OBM - art. 2.1 lid 1 onder e of i Wabo) van het bedrijf Sassekamp 4 te Rijkevoort, op grond van art. 2.33 lid 2 onder a van de Wet Algemene Bepalingen Omgevingsrecht (Wabo) gedeeltelijk in te trekken. Het college heeft naar aanleiding van dit verzoek op 14 december 2021 de vergunning gedeeltelijk ingetrokken. Tegen dat besluit is door Landbouwexploitatiebedrijf J.P.H. Rongen BV, Vecunda Vee C.V., Vecunda Vastgoed BV, Rongers Peters VOF en J.H.F.M. van Duijnhoven beroep aangetekend. Bij uitspraak van 29 juni 2023 met zaaknummer SHE 22/255 heeft de rechtbank Oost-Brabant dit beroep gegrond verklaard, het bestreden besluit vernietigd en het college opgedragen om binnen 12 weken een nieuw besluit te nemen.

Namens de vereniging tekende ik hoger beroep aan tegen deze uitspraak. Dit schrijven dient ter motivering van het hoger beroep. De volgende gronden worden aangevoerd:

1 Ontvankelijkheid

- 1.1 De rechtbank oordeelt in r.o. 5.1 dat Van Duijnhoven als geadresseerde nog steeds belanghebbende is. Aangezien echter het bedrijf verkocht en blijkens

r.o. 4.4 op 31 december 2021 is geleverd, valt niet in te zien dat Van Duijnhoven ten tijde van de uitspraak nog langer procesbelang had bij een oordeel over het gedeeltelijk intrekken van de vergunning. De vereniging meent daarom dat de rechtbank het beroep voor zover het is ingediend door Van Duijnhoven niet-ontvankelijk had dienen te verklaren.

- 1.2 Aan de belanghebbendheid van Rongen Peters VOF en Landbouwexploitatiebedrijf J.P.H. Rongen BV (verder: Rongen BV) worden in de uitspraak geen woorden meer geweid. In r.o. 5.1 wordt echter opgemerkt dat Van Duijnhoven, Vecunda Vastgoed BV (zijnde inmiddels eigenaar) en Vecunda Vee CV (zijnde inmiddels drijver van de inrichting) hierna als eisers worden weergegeven. De vereniging meent dat Rongen BV geen belanghebbende is, omdat blijkens r.o. 4.4 uit de koopovereenkomst volgt dat het risico op Rongen BV overging op de datum van tekening van de notariële akte van levering. Die datum was 31 december 2021. Vervolgens is het bedrijf een dag later, op 1 januari 2022 echter alweer doorgeleverd aan Vecunda Vastgoed BV. Ten tijde van het bestreden besluit was Rongen BV dus nog geen belanghebbende en ten tijde van de indiening van het beroep niet meer. Het beroep voorzover ingediend door Rongen BV had dan ook niet-ontvankelijk verklaard dienen te worden.
- 1.3 De rol en betrokkenheid van Rongen Peters VOF blijkt verder niet uit de stukken. Niet valt in te zien waarom deze eiser belanghebbende zou zijn bij het besluit. De rechtbank had het beroep ook in zoverre het ingediend was door Rongen Peters VOF niet-ontvankelijk dienen te verklaren.

2 R.o. 7.2

- 2.1 In r.o. 7.2 oordeelt de rechtbank dat het college niet voorbij had kunnen gaan aan de belangen van Van Duijnhoven bij levering van het bedrijf en de toekomstige belangen van Rongen BV die daarmee samenhangen.
- 2.2 Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling is de intrekking van een omgevingsvergunning geen verplichting, maar een bevoegdheid. Bij de toepassing van die bevoegdheid komt het college beleidsruimte toe. De rechter toetst of het college in redelijkheid tot zijn besluit heeft kunnen komen. Bij toepassing van deze bevoegdheid moeten alle relevante belangen worden geïnventariseerd en afgewogen. Daartoe behoren ook de (financiële) belangen van de vergunninghouder. Daarbij mag in aanmerking worden genomen of het niet tijdig gebruik maken van de vergunning aan de vergunninghouder is toe te rekenen. De enkele omstandigheid dat de houder van een omgevingsvergunning niet aannemelijk weet te maken dat hij deze alsnog binnen korte termijn zal benutten, is voldoende om de intrekking van een ongebruikte omgevingsvergunning te rechtvaardigen. Zie b.v. ECLI:NL:RVS:2021:69, r.o. 6.1.
- 2.3 Bij de bij het besluit te betrekken relevante belangen horen blijkens de vaste jurisprudentie dus de (financiële) belangen van de vergunninghouder. Daaruit volgt niet dat ook de daarmee samenhangende

belangen van de koper dienen te worden betrokken. De toekomstige belangen van de koper zijn een afgeleid belang dat niet bij het bestreden besluit had hoeven te worden betrokken. Het college heeft in het besluit terecht opgemerkt dat een verdere belangenafweging van een toekomstige koper niet aan de orde is. De rechtbank merkt dit ten onrechte als vernietigingsgrond aan.

- 2.4 Met de belangen van Van Duijnhoven bij levering van het bedrijf heeft het college rekening gehouden. Het college wijst er immers op dat de belangen van de huidige inrichtinghouder zijn afgewogen en wijst er op dat ten tijde van het ondertekenen van de koopovereenkomst bekend was dat de omgevingsvergunning voor wat betreft stal 5 en de daarbij behorende 33600 vleeskuikens zou worden ingetrokken. Ook wijst het college op de wel bijzonder ruime termijn van wel 10 jaar waarin geen gebruik is gemaakt van de vergunning. Daarmee heeft het college aangegeven dat deze belangen van Van Duijnhoven in dit geval niet zodanig zwaarwegend zijn, dat is afgezien van intrekking. De rechtbank oordeelt dus ten onrechte dat het college voorbij is gegaan aan de belangen van Van Duijnhoven bij levering van het bedrijf.
- 2.5 Bovendien heeft het college in verweer er op gewezen dat er structureel minder dieren worden gehouden dan vergund en dat daarom het financiële belang niet opweegt tegen de intrekking. Voor zover de rechtbank de motivering van het besluit zelf onvoldoende zou achten, had de rechtbank dienen te beoordelen of met de nadere motivering in verweer de rechtsgevolgen in stand kunnen worden gelaten. Daarbij dient de rechtbank in acht te nemen dat aan het college beleidsruimte toekomt. De rechter toetst of het college in redelijkheid tot zijn besluit heeft kunnen komen. Niet valt in te zien waarom het college het verminderde gebruik ook in de wel gerealiseerde stallen, in redelijkheid niet mee had mogen wegen in de belangenafweging. Eisers stelden in beroep wel dat het financiële belang van de nieuwe vergunninghouder ten onrechte niet is meegenomen, maar eisers gingen er daarbij aan voorbij dat er ten tijde van het bestreden besluit nog geen nieuwe vergunninghouder was.

3 R.o. 7.3

- 3.1 In r.o. 7.3 geeft de rechtbank aan dat het college ten onrechte stelt dat op het moment van het bestreden besluit nog geen substantiële aanvang met de bouwactiviteiten was gemaakt, omdat feitelijk de werkvloer, de stalen spanten en de houten balklaag al waren gebouwd. De rechtbank stelt dat het college ten onrechte de voortgang van de bouwwerkzaamheden buiten beschouwing heeft gelaten op de enkele grond dat Van Duijnhoven en Rongers BV wisten dat het college voornemens was om de vergunning voor stal 5 in te trekken. Daarnaast neemt de rechtbank de gezondheid van Van Duijnhoven in aanmerking. De rechtbank verwijt het college dat weliswaar is gekeken naar gunning van een uitsteltermijn op basis van art. 5 van de Beleidsregels intrekken omgevingsvergunningen Wabo, maar dat

- niet is nagegaan of de gezondheid van Van Duijnhoven een bijzondere omstandigheid oplevert om van de beleidsregels af te wijken.
- 3.2 Het college heeft echter niet de voortgang van de bouwwerkzaamheden buiten beschouwing gelaten op de enkele grond dat Van Duijnhoven en Rongers BV wisten dat het college voornemens was om de vergunning voor stal 5 in te trekken. Men heeft het aspect dat men ten tijde van de bouw bekend was met het voornemen tot intrekking weliswaar meegewogen, maar men heeft de voortgang niet buiten beschouwing gelaten enkel om die reden. Het college heeft immers ook meegewogen dat die voortgang beperkt was.
- 3.3 Bovendien valt niet in te zien waarom het college het aspect dat men tijdens de bouw wist van het voornemen om de vergunning in te trekken, niet zou mogen meewegen. De omstandigheid dat de situatie moet worden beoordeeld zoals die was ten tijde van het nemen van het besluit en de omstandigheid dat vergunninghouder tot dat moment nog gebruik mocht maken van de vergunning, neemt niet weg dat vergunninghouder er rekening mee kon en daarom ook moest houden dat de intrekkingprocedure liep. Vergelijk ook de uitspraak van de rechtbank Midden-Nederland ECLI:NL:RBMNE:2021:4524, r.o. 36. Ook verwijst de vereniging naar Uw uitspraak 202105909/1/R4: ECLI:NL:RVS:2022:1835, r.o. 3.3; wanneer alsnog gebouwd wordt nadat er een voornemen is tot intrekking en er geen concrete afspraken zijn gemaakt op grond waarvan vergunninghouder erop mocht vertrouwen dat de vergunning niet zou worden ingetrokken, dan kan uit bouwwerkzaamheden niet de verwachting ontleend worden dat de vergunning niet wordt ingetrokken.
- 3.4 Voor zover ten tijde van het bestreden besluit inmiddels de werkvloer, de stalen spanten en de houten balklaag al waren gebouwd, betreft het hier bouwwerkzaamheden die slechts vlak voor het nemen van het bestreden besluit zijn uitgevoerd. Uit de bedrijfscontroles blijkt immers dat op 17 september 2021 hier nog geen sprake van was.
- 3.5 Het besluit betreft bovendien de intrekking van de milieuvergunning voor wat betreft stal 5 en de daarbij behorende vleeskuikens. Niet de intrekking van de bouwvergunning. Dit is afwijkend aan de kwestie ECLI:NL:RVS:2022:1835. Voor zover er dan ook gebouwd is, betekent dit, anders dan in die kwestie, niet dat alsnog gebruik is gemaakt van de vergunning, voorafgaande aan het intrekkingbesluit.
- 3.6 Voor zover er ten tijde van het bestreden besluit aanvullende bouwwerkzaamheden waren verricht, bovenop de (voorbereidende) bouwwerkzaamheden die op 17 september 2021 al waren verricht, rechtvaardigt dit dan ook niet de vernietiging van het besluit.
- 3.7 Wat betreft de gezondheid van dhr. Van Duijnhoven: de rechtbank verwijt het college ten onrechte dat het college niet is nagegaan of de gezondheid van dhr. Van Duijnhoven een bijzondere omstandigheid oplevert om van de beleidsregels af te wijken. De gezondheid is van belang voor de afweging of het niet tijdig gebruik van de vergunning aan de

vergunninghouder is toe te rekenen. De rechtbank oordeelt in feite dat het college deze afweging bij het besluit had moeten betrekken. Dat volgt echter niet uit Uw vaste rechtspraak. Daaruit volgt immers dat het college in aanmerking mag nemen of het niet tijdig gebruik maken van de vergunning aan de vergunninghouder is toe te rekenen. Het mag, maar het hoeft niet.

- 3.8 Het college heeft bovendien overwogen dat het op grond van een slechte gezondheid aanvaardbaar is om nog 52 weken (vrijwel een jaar) langer te wachten met het in gebruik nemen van de vergunning. In zoverre heeft men het gezondheidsaspect (onverplicht) wel degelijk meegewogen. Op basis van een slechte gezondheid zou dus niet tot intrekking worden overgegaan wanneer 4 jaar lang geen gebruik wordt gemaakt van de vergunning. Van de vergunning van 2011 werd echter maar liefst 10 jaar geen gebruik gemaakt! Dat is wel een bijzonder lang tijdverloop. Verwezen wordt wederom naar uitspraak ECLI:NL:RVS:2022:1835, waar sprake was van een tijdverloop van 7 jaar. Gesteld noch gebleken is dat de gezondheidssituatie van dhr. Van Duijnhoven zodanig was dat dit een vertraging van 10 jaar rechtvaardigt.

4 Overige opmerkingen

- 4.1 Daarbij merkt de vereniging op dat noch dhr. Van Duijnhoven, noch de nieuwe vergunninghouder, aannemelijk heeft gemaakt dat alsnog van de vergunning gebruik gemaakt zal worden. In het geval van dhr. Van Duijnhoven is het evident dat dit niet aannemelijk is. In het geval van de nieuwe vergunninghouder, heeft deze er bij schrijven aan de rechtbank van 31 maart 2023 op gewezen dat inmiddels een nieuwe aanvraag om omgevingsvergunning voor milieu is ingediend (verwezen is ook naar bijlage 1 bij die brief). Hieruit blijkt dat men niet voornemens is gebruik te maken van de vergunning van 2011, maar dat men van een andere bedrijfssituatie, met een andere vergunning gebruik wil maken. Voor zover er bouwwerkzaamheden zijn verricht aan stal 5, betroffen dit dan ook niet werkzaamheden om de uitvoering van de vergunning van 2011 mogelijk te maken, maar bouwwerkzaamheden om de nieuw te vergunnen situatie mogelijk te maken. Deze enkele omstandigheid dat de vergunninghouder niet aannemelijk weet te maken dat hij deze alsnog binnen korte termijn zal benutten, is blijkens Uw vaste rechtspraak voldoende om de intrekking te rechtvaardigen.
- 4.2 Er is verder een evident milieubelang bij de intrekking. Dat wordt nog geïllustreerd door hetgeen in die brief van 31 maart 2023 naar voren is gebracht. Niet alleen voldoet de stal 5 niet aan het Besluit emissiearme huisvesting, maar ook is er sprake van een uit oogpunt van geur overbelaste situatie. Door de gedeeltelijke intrekking resteert uiteraard een kleiner bestaand recht en daardoor moeten in de nieuw aangevraagde situatie extra geurbeperkende maatregelen worden uitgevoerd (zie blz. 11). Dit komt ten goede aan het milieu. Ook leidt de gedeeltelijke intrekking tot een geringere stikstofbelasting op omliggende natuurgebieden, waaronder

zeer kwetsbare gebieden en Natura 2000-gebieden. Anders dan in de brief van 31 maart 2023 is gesteld, is dit belang niet komen te vervallen door de natuurvergunning van 3 september 2014. Die vergunning is namelijk op basis van intern salderen verleend; een zogenoemde verslechteringsvergunning. Die vergunning ziet dan ook op een activiteit die thans niet langer natuurvergunningplichtig is. De activiteit wordt daarom niet langer gereguleerd door deze natuurvergunning. Dat de natuurvergunning niet is ingetrokken, is dan ook niet doorslaggevend. Blijkens Uw uitspraak ECLI:NL:RVS:2021:71 zou met intrekking van deze vergunning immers ook niet bewerkstelligd kunnen worden dat de activiteit niet meer mag worden uitgevoerd. De activiteit wordt derhalve nog steeds gereguleerd door de omgevingsvergunning. Gedeeltelijke intrekking van de omgevingsvergunning van 2011 leidt dan ook tot een verlaging van de referentiesituatie.

- 4.3 Gelet op het zeer ruime tijdsverloop, het ontbreken van concrete afspraken, de verrichte werkzaamheden die in ieder geval tot kort voor het besluit slechts marginaal waren en die bovendien geen betrekking hadden op werkzaamheden waarop de onderhavige vergunning ziet, heeft het college bij zijn beslissing om de omgevingsvergunning gedeeltelijk in te trekken alle betrokken belangen meegenomen en zorgvuldig tegen elkaar afgewogen. Het college hoefde bij zijn afweging om de omgevingsvergunning gedeeltelijk in te trekken geen doorslaggevend gewicht toe te kennen aan de daarmee gepaard gaande nadelige (financiële) consequenties voor vergunninghouder, omdat die nadelige gevolgen niet onevenredig zijn in verhouding tot de met de intrekking te dienen doelen (vergelijk ook ECLI:NL:RVS:2022:1835, r.o. 3.3) en omdat die financiële nadelige consequenties er bovendien niet zijn omdat de inrichting al was verkocht. De rechtbank heeft in r.o. 7.4 dan ook ten onrechte geoordeeld dat onvoldoende rekening is gehouden met de belangen en met de voortgang van de bouwwerkzaamheden. De rechtbank heeft onvoldoende de beleidsruimte van het college in acht genomen.

Namens de vereniging verzoek ik U daarom tot vernietiging van de aangevallen uitspraak.

Hoogachtend,

Ir. A.K.M. van Hoof